

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/57/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222202195
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4222202195.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci navrhovateľky – manželky: A. B. C., (predtým A. B. D.), narodená XX. XXXX XXXX, bytom E. F., B. XXX/XX, zastúpená splnomocnencom: Mgr. Daniela Oravcová, advokátka so sídlom Komárno, Nám. M. R. Štefánika 6, proti manželovi: F. D., narodený XX. XXXX XXXX, bytom G. XX, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: H. D., narodený XX. XXXX XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Komárno, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 12P/83/2022-117 zo dňa 01.12.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec vracia v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno, ako súd prvej inštancie, napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov konania (prvý výrok), maloletého na čas po rozvode zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (druhý výrok), upravil styk rodičov s maloletým počas Vianočných sviatkov tak, že ich rozdelil rovnakým pomerom medzi oboch rodičov s tým, že si dieťa podľa upraveného styku budú striedať každý druhý rok (tretí výrok), rodičom uložil povinnosť v čase školského roku odovzdať a prevziať maloletého v školskom zariadení a povinnosť v čase mimoškolského roku dieťa riadne pripraviť a navzájom si odovzdať v stanovenom čase v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča (štvrtý výrok). Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého mesačne vo výške 150,- eur, počnúc od právoplatnosti rozsudku (piaty výrok) s tým, že výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého (šiesty výrok). O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (siedmy výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 2, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 2 až 5, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“). Mal za preukázaný rozvrat manželstva, preto ho rozviedol a zároveň rozhodol o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktoré zveril do striedavej osobnej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého vo výške 150,- eur mesačne vzhľadom na nejednotné názory rodičov ohľadom výživného pre čas striedavej osobnej starostlivosti. Z daňového priznania rodičov mal preukázaný o niečo vyšší základ dane otca ako matky, ako aj o niečo vyššiu daň ako daň matky, pričom rodičia uvádzali príjem a to matka 800,- eur a otec 1 500,- eur. Vychádzal z potrieb maloletého spolu vo výške 300,- eur mesačne, v danom prípade zárobkové možnosti oboch rodičov umožňujú prispievať na výživu dieťaťa sumou 150,- eur bez ohrozenia ich vlastnej životnej úrovne a vzhľadom na uvedené považoval sumu 150,- eur za primeranú výšku.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“).

4. Na základe odvolania otca do vyživovacej povinnosti vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 7CoP/15/2023-238 zo dňa 20.04.2023, ktorý prejednal odvolanie na odvolacom pojednávaní a doplnil dokazovanie o daňové priznania oboch rodičov za rok 2022, kde podľa daňového priznania matky mala príjem vo výške 8 646,01 eura, výdavky 12 856,01 eura, základ dane 5 790,- eur. Podľa daňového priznania otca mal príjem 20 477 eur, výdavky 15 761,41 eura a základ dane 4 725,59 eura. Predložené daňové priznania oboch rodičov za rok 2022 odvolací súd nebral do úvahy a uviedol k nim, že reálny príjem, ktorý rodičia dosahujú, nezodpovedá príjmom podľa daňového priznania, pretože na základe takéhoto daňového priznania by si rodičia nemohli v dostatočnom rozsahu plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi. Odvolací súd preto vychádzal z ich príjmov, ktoré potvrdili na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, a to z príjmu matky 800,- eur mesačne a príjmu otca 1 500,- eur mesačne. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo v schopnostiach a možnostiach otca počas striedavej starostlivosti prispievať na syna sumou 150,- eur mesačne. Odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením výdavkov na maloleté dieťa tak, ako ich zhodnotil súd prvej inštancie, a preto dospel k záveru, že výživné vo výške 150,- eur mesačne je dostatočné na pokrytie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a je aj v schopnostiach a možnostiach otca, aby takouto sumou na výživu maloletého syna prispieval. K námietkam matky, keď žiadala určiť výživné vo výške 300,- eur mesačne (s poukazom na úvery) odvolací súd uviedol, že tieto nemohol zohľadniť, nakoľko výživné je prednostnou pohľadávkou pred akýmikoľvek inými pohľadávkami, preto v prvom rade si matka má splniť vyživovaciu povinnosť voči synovi. Odvolací súd prihliadol i na tú skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie rodičia žili v spoločnej domácnosti, kde všetky potreby v domácnosti, ale aj obstarávanie potrieb pre maloletého plnil otec. Nakoľko matka odišla aj s maloletým synom zo spoločnej domácnosti, má s tým nepochybne zvýšené náklady s chodom domácnosti, na ktorých sa už otec nepodieľa. Aj z týchto dôvodov považoval odvolací súd výživné zo strany otca za správne určené. Nestotožnil sa s námietkou otca, že takto určené výživné je pre neho likvidačné, pretože na základe vykonaného dokazovania jeho zárobokové aj majetkové pomery mu umožňujú takto určené výživné plniť.

5. Na základe dovolania otca vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením č. k. 1CdoR/3/2024-298 zo dňa 20.03.2024 rozhodol tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoP/15/2023-238 zo dňa 20.04.2023 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd zdôraznil, že vyživovacia povinnosť k deťom má v systéme vyživovacích povinností ZoR významné postavenie a zaťažuje oboch rodičov, v posudzovanom prípade pri zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s rovnakým časovým pomerom, otec plní svoju vyživovaciu povinnosť v čase, kedy sa maloletý nachádza u otca, prostredníctvom vecných plnení (napr. bývanie, stravovanie a pod.) a teda v čase, keď sa maloletý u neho nachádza, už od samotného titulu striedavej osobnej starostlivosti otec znáša polovicu celkových výdavkov na starostlivosť o maloleté dieťa, avšak súdy nižšieho stupňa zaviazali otca na plnenie vyživovacej povinnosti aj prostredníctvom výživného vo výške 150,- eur. Miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká a pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Pokiaľ odvolací súd pri určení výživného vychádzal zo zákonných ustanovení a na základe dokazovania dospel k záveru, že miera plnenia otca na vyživovacej povinnosti oboch rodičov voči maloletému má byť na základe majetkových pomerov rodičov vyššia než matky – inými slovami, ak odvolací súd dospel k záveru, že životná úroveň otca je vyššia než matky – mal dané skutočnosti náležitým spôsobom odôvodniť, uvedené je možné len predpokladať v spojitosti s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, a preto sa dovolací súd stotožnil s dovolacou námietkou otca o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý nezdôvodnil jadro odvolania otca vo vzťahu k určenému výživnému z jeho strany vo výške 150,- eur mesačne pri striedavej osobnej starostlivosti s rovnakým časovým pomerom a celkovej výške mesačných nákladov na starostlivosť o maloletého 300,- eur. Dovolací súd sa priklonil k argumentácii dovolateľa o nepreskúmateľnosti a zmätočnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z dôvodu nezodpovedania základnej a podstatnej odvolacej námietky otca, teda rozsudok odvolacieho súdu nespĺňal kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí podľa § 393 ods. 2 CSP v spojení s § 220 ods. 2 CSP, a tým došlo k porušeniu práva otca na spravodlivý proces, z ktorého dôvodu bolo zrušené rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu.

6. Krajský súd, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), vec preskúmal v rozsahu určenom

ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyživovacej povinnosti otca podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne, pretože prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca v súvislosti so zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, ale je tiež nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie náležitosti riadneho rozhodnutia nespĺňa a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci.

8. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

9. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

10. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

11. Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

12. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

13. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

14. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

15. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť účastníkovi konania, resp. sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

16. Odvolací súd dodáva, že mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav veci. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), súdy uplatňujú aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.). Proces dokazovania ovláda vyšetrovacia zásada a súd je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci konania (sleduje sa tým potreba zistenia „skutočného“ stavu veci, ktorý bude určujúcim pre vydanie rozhodnutia). Na postup vykonávania dôkazov sa subsidiárne aplikuje CSP.

17. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťaťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 62 ods. 6 ZoR, ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

19. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Odvolací súd uvádza, že dieťa má zo zákona právo na výživu, čo znamená, že rodičia majú voči svojmu dieťaťu explicitne uloženú povinnosť plniť ich zákonnú vyživovaciu povinnosť. Základnými podmienkami, od ktorých sa výška vyživovacej povinnosti rodičov na deti posudzuje, sú schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča a odôvodnené potreby dieťaťa, pričom dieťaťu zákon priznáva právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné, ktoré poskytuje povinný rodič, slúži výlučne na uspokojenie základných potrieb maloletých detí, ktorými sú ošatenie, bývanie, kultúra, vzdelávanie, športové a rekreačné potreby, prípadne aj iné odôvodnené potreby, ktoré sú nevyhnutné pre zdravý telesný a duševný rozvoj a pre prípravu na uplatnenie sa v spoločnosti a v živote. Z tohto dôvodu je potrebné chápať, že výživne nie je určené rodičovi, ktorému boli deti zverené do starostlivosti, a že toto má spotrebný charakter.

21. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné zdôrazniť, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnostami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám.

22. Vychádzajúc z obsahu spisu, je manželstvo rodičov maloletého právoplatne rozvedené a maloletý H. je na čas po rozvoje manželstva zverení do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, počnúc od právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie, a to v rozsahu uvedenom v druhom výroku rozsudku prvoinštančného súdu. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že tento ustálil odôvodnené potreby dieťaťa vo výške 150,- eur, taktiež uviedol, že mal k dispozícii daňové priznania rodičov, pričom prvoinštančný súd zaviazal otca k vyživovacej povinnosti vo výške 150,- eur s tým, že zárobkové možnosti oboch rodičov umožňujú prispievať na výživu dieťaťa sumou 150,- eur bez ohrozenia ich vlastnej životnej úrovne, a preto danú sumu považoval za primeranú.

23. Napriek snahe predchádzajúceho odvolacieho súdu zrejme odstrániť pochybenia súdu prvej inštancie, a to zopakovaním a doplnením dokazovania na odvolacom pojednávaní, je potrebné konštatovať, že rozsudok odvolacieho súdu č. k. 7CoP/15/2023-238 zo dňa 20.04.2023 bo dovolacím súdom zrušený, avšak je treba prihliadnuť na rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o vyživovacej povinnosti otca, ktorý vôbec nespĺňa atribúty riadneho odôvodnenia rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca a nemožno z neho ani zistiť, akými úvahami sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca vo výške 150,- eur na maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti s rovnakým časovým pomerom riadil, keď tomu navyše odporuje odôvodnenie napadnutého rozsudku, podľa ktorého pomery rodičov umožňujú prispievať na výživu dieťaťa sumou 150,- eur, zároveň ustálil odôvodnené potreby dieťaťa vo výške cca 300,- eur, no napriek tomu ešte otca zaviazal k vyživovacej povinnosti, hoci maloletý u neho trávi rovnaký čas ako u matky v rámci striedavej osobnej starostlivosti.

24. Odvolací súd taktiež uvádza, že daňové priznania a v nich uvedené údaje o príjmoch a výdavkoch nie sú relevantnými z hľadiska zistenia reálneho príjmu toho ktorého rodiča, teda posúdenia schopností a možností rodiča, je však potrebné posúdiť dosiahnuté príjmy v podnikaní, tiež účelne vynaložené výdavky v rámci podnikateľskej činnosti a zhodnotiť životnú úroveň každého z rodičov tak, ako uviedol dovolací súd vo svojom rozhodnutí pri rozhodovaní vyživovacej povinnosti otca pri striedavej osobnej starostlivosti. Z doteraz vykonaného dokazovania nie je možné vôbec zistiť aká je životná úroveň každého z rodičov, ktorý sa podieľa na starostlivosti o dieťa v rovnakom časovom rozsahu, pričom o niečo vyšší základ dane, či daň týmto ukazovateľom životnej úrovne jednotlivého rodiča nie je a ani uvedenie príjmu každým z rodičov pred súdom neznamená, že túto skutočnosť má súd automaticky prevziať za preukázanú. V danom prípade, rodičmi uvedenému príjmu nezodpovedajú ani ich daňové priznania .

25. Odvolací súd udáva, že obaja rodičia si voči dieťaťu plnia svoju vyživovaciu povinnosť v rámci striedavej osobnej starostlivosti a vo väčšine prípadov sa výživné neurčuje. Nie je to však absolútne a za predpokladu výrazne vyššieho príjmu jedného z rodičov ako je príjem druhého, má dieťa u tohto rodiča vyšší životný štandard, z ktorého dôvodu je dôvodné výživné určiť. Výživné sa však určuje z dôvodu, aby dieťa malo u oboch rodičov (u ktorých trávi rovnaký čas) zabezpečenú rovnakú životnú úroveň, keďže má právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov.

26. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyživovacej povinnosti vrátane výroku o trovách konania ako závislého výroku podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Za účelom zistenia skutočného stavu veci je potrebné zistiť dôkladne majetkové pomery oboch rodičov, predovšetkým ich reálne príjmy, výdavky súvisiace so životnými nákladmi, zistiť ich príjmy a odôvodnené, teda nevyhnutné výdavky v rámci podnikateľskej činnosti. Následne posúdiť životnú úroveň oboch rodičov a odôvodnené potreby maloletého, prihliadnuť na rovnakú časový pomer striedavej osobnej starostlivosti. Po doplnení dokazovania a riadnom zistení skutočného stavu veci súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie riadne odôvodní, tak aby spĺňalo náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP.

28. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol :o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).